

12 Σεπτεμβρίου 2023

Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς: Όταν ο ορθόδοξος Έλληνας ομιλεί, από τον λόγο του εξέρχονται επτά Οικουμενικές Συνοδοί!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αλλά ανεξάρτητα από την διδακτορική του διατριβή στην θεολογία, η διετής παραμονή του πατρός Ιουστίνου στην ορθόδοξη Ελλάδα ήταν και για τον ίδιο γεγονός μεγάλης σπουδαιότητας και ωφέλειας, αλλά και για το μετέπειτα έργο του στις Εκκλησίες του Θεού στην Σερβία και στην Ελλάδα.

Ο πατήρ Ιουστίνος στην Αθήνα γνώρισε εκ του σύνεγγυς τον ορθόδοξο ελληνικό λαό, την αιωνόβια ευσέβειά του και την δραστήρια εκκλησιαστική ζωή του, και με όλα αυτά κόσμησε τον αυτό του και τον λαό του.

Εξ αιτίας αυτού είχε πολλές φορές την συνήθεια να μας λέγει:

«Όταν ο ορθόδοξος Έλληνας εγείρεται και ομιλεί, από τον λόγο του εξέρχονται επτά Οικουμενικές Συνοδοί» και κάπως αργότερα τόνιζε:

«Τα αδέλφια μας, τους Έλληνες, πάντοτε να τους αγαπάτε σαν τους δικούς σας πνευματικούς γονείς και αναδόχους και ως παντοτινούς διδασκάλους στην πίστη, στην ευσέβεια και στην εκκλησιαστικότητα»*.

Μας έλεγε μάλιστα αργότερα με την συνηθισμένη του πραότητα ότι μένοντας σε μια ευσεβή Ελληνίδα γιαγιά, περισσότερο διδάχθηκε την ευσέβεια από αυτήν παρά από πολλούς στο πανεπιστήμιο.

«Εκείνη», έλεγε ο πατήρ Ιουστίνος, «γνώριζε σχεδόν όλους τους βίους των αγίων απ' έξω, κι εγώ ως μοναχός αισθάνθηκα ενώπιον της ντροπή αλλά και θαυμασμό για την ευσέβειά της».

Ακριβώς τότε ο πατήρ Ιουστίνος πήρε από την Αθήνα συγκεκριμένη έκδοση των βίων των αγίων και την μετέφερε μαζί του στην Σερβία, με σκοπό να την χρησιμοποιήσει για την μετάφρασή τους στην σέρβικη γλώσσα).

Στην Αθήνα γνώρισε και έλαβε πείρα της θαυμάσιας βυζαντινής θείας λειτουργίας στους υπερπλήρεις από τον ευσεβή λαό ορθόδοξους ναούς. Σε έναν από αυτούς τους παλαιούς ναούς στο κέντρο της Αθήνας -στον όποιο τότε προσέρχονταν να λειτουργηθούν ορθόδοξοι Ρώσοι αδελφοί (το μεγαλύτερο μέρος των φυγάδων από την Ρωσία, οι οποίοι μέσω της Κων/πολης ήρθαν στην Αθήνα και έγιναν δεκτοί από τους Έλληνες)- συχνά λειτουργούσε και προσευχόταν.

* Αυτό το έλεγε τις τελευταίες ημέρες της επίγειας ζωής του στο Μοναστήρι

Τσέλι (των Αγίων Αρχαγγέλων) στον Βάλιεβο όταν πλημμύριζε από χαρά με τον ερχομό των αδελφών από την Ελλάδα για να πάρουν την ευλογία του και να παρακαλέσουν για τις θεάρεστες προσευχές του, καθ' όσον χρόνο μάλιστα ήταν ασθενής.

Απόσπασμα από το βιβλίο του μακαριστού Επισκόπου Αθανασίου Γιέβτιτς «Βίος του Οσίου Πατρός Ιουστίνου Πόποβιτς».

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN